

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

In Septimo Libro Ecclesiasticae Historiae Socratis Scholastici haec
continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Τὰδε περιέχει καὶ ἡ ἐξέδομη βίβλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας Σωκράτους
χολαστικῆς.

- α'. Ὡς ἔβασιλέως ἄρκαδιος τελεθίσαντο, καὶ κατέλιπόντο τὸν υἱὸν Θεοδοσίον
ὀκλασῆν, ἀνθέμιον ὑπαρχόντων τῶν ὅλων διοικήσιν ἐποιεῖτο.
- β'. Περὶ ἀθητικῆς ἑκωνσαντίνης πόλεως ἐπισκόπου, ὁποῖον ἦν τὸ ἦθος.
- γ'. Περὶ Θεοδοσίου, καὶ ἀγαπητῆς τῆς ἐν συνάδοις ἐπισκοποῦσάντων.
- δ'. Περὶ τῆς ἰαθῆς ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι ἰσδαίαις ἀδελφικῆς, ὑπὸ ἀθητικῆς
ἐπισκόπου.
- ε'. Ὅπως Ἐσθέρῳ ὁ δὲ ἰσδαίων, ναυαλιανῶν πρῶτος ἐστὶν, ἀπέστη τῶν ὁμοδο-
ξῶν αὐτῶν.
- ς'. Περὶ τῆς περὶ τῶν τῶν καὶ τῆς τῆς ἄρκαδιανῶν δόξης.
- ζ'. Ὡς Θεοφίλον τὸν ἀλεξανδρείας ἐπισκοπὸν κύριλλον διεδέξατο.
- η'. Περὶ μαρτυρίας μετροπολίτιδος ἐπισκόπου, καὶ ὡς δι' αὐτῆς ὁ χριστιανισμὸς ἐν πε-
σίδι διεπλατύνθη.
- θ'. Οἱ καὶ τρεῖς ἐστὶν χρόνος ἐν ἀντιοχείᾳ, καὶ ῥώμῃ ἐπισκοπήσαντες.
- ι'. Ὡς καὶ τὸν δὲ τὸν χρόνον ἡ ῥώμη ὑπὸ βαρβάρους γέγονεν, ἀλαρίχου ταύτην πορ-
θήσαντο.
- ια'. Περὶ τῆς ἐν ῥώμῃ τῶν καὶ τῆς ἐπισκοποῦσάντων.
- ιβ'. Περὶ χριστιανῶν, ἑκωνσαντίνης ἐν κωνσταντίνῃ πόλει ἐπισκόπου.
- ιγ'. Περὶ τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ γρηγορίου μάχης μετὰ χριστιανῶν καὶ ἰσδαίων, καὶ τῆς
ἐπισκόπου κυρίλλου πρὸς τὸν ὑπαρχόν ὀρέστην διαφορῆς.
- ιδ'. Ὡς οἱ καὶ τῶν νικητῶν μοναχοὶ εἰς ἀλεξανδρείαν ὑπὸ κυρίλλου καλεθόντες,
πρὸς τὸν ὑπαρχόν ὀρέστην ἐσασίασαν.
- ιε'. Περὶ ὑπαλείας τῆς φιλοσόφου.
- ισ'. Ὡς πάλιν ἰσδαῖοι πρὸς χριστιανὸς πόλεμον συμμίζαντες, δίκας ἔπσαν.
- ις'. Περὶ Παύλου ἐπισκόπου ναυαλιανῶν, ὅστις ἐγένετο ἀδελφικῆς σημείας ὑπὸ
αὐτῆς, μετὰ τῆς βαπτίσαντος τὸν ἀπαλεῶνα ἰσδαῖον.
- ιζ'. Ὡς τὸ βασιλέως τῶν περὶ τῶν ἰσθμῶν τελεθίσαντο, αἱ μετὰ ῥωμαίων καὶ
περὶ τῶν σπονδῶν διελύθησαν, καὶ πόλεμος ἰσχυρὸς γέγονεν, ἡττηθέντων
τῶν περὶ τῶν.
- ιβ'. Περὶ παλλαδίου ἑκωνσαντίνης
- ιθ'. Ὅπως πάλιν οἱ ἄρκαδοι κατέκρητο ὑπὸ ῥωμαίων ἡττήθησαν.
- κα'. Οἱ αὐτοῖς τῶν περὶ τῶν ἀιχμαλώτων ἀκάμῳ ἀμίδης ἐπισκόπου πεποίηκε.
- κβ'. Περὶ τῶν περὶ τῶν καλῶν τῶν βασιλεῖ Θεοδοσίῳ τῶν νέων.
- κγ'. Περὶ Ἰωάννου ἑκωνσαντίνης ἐν ῥώμῃ, καὶ θανάτου ὀνώριου τῆς βασιλέως καὶ
ὅπως αὐτὸν ὁ Θεὸς ταῖς ἐνχαῖς Θεοδοσίῳ καμφοῖς, χερσὶ τῆς ῥωμαικῆς
σερῆς ἀδελφίδωκε.
- κδ'. Ὡς μὲν τὴν ἀναίρεσιν ἑκωνσαντίνης Ἰωάννου, ἐκαλεῖται τὸν κωνσταντίνου καὶ παι-
δίας τῆς αὐτῆς θείας, ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος βασιλεὺς τῆς ῥώμης ἀνεδείξατο.
- κε'. Περὶ τῆς ἀθητικῆς διοικήσεως τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῖς διπύχοις
τῆς ἐκκλησίας ἐνετάξι, καὶ ὅτι τὸν ἑαυτῆς θανάτου ἀπεργάζω.
- κς'. Περὶ σισυνίου τῆς καὶ ἀθητικῆς κωνσταντίνης πόλεως ἐπισκοπήσαντο.
- κζ'. Περὶ Φιλίππου πρῶτος ἐστὶν τῆς ἐκκλησίας.

- κη'. Ὡς πρῶτον κυζικῆς ἐπίσκοπον ὁ σισίνιος ἐχειροτόνησεν οἱ δὲ κυζικῶν τῶν
ἐπὶ πρῶτον ἐξῆσαντο.
- κθ'. Ὡς μὲν τὴν τελευτήσαντων, νεσορίον ἐκ τῆς ἀνιοχείας μεταπεμψάμενος
ἐπίσκοπον κωνσταντίνης πόλεως ἀποποιήσασιν ὅς ἐυθὺς ἐφωσθη
ὁποῖον ἦν.
- λ'. Τίνα τρόπον ἐπὶ τῆς νέας θεοδοσίου βεργαζῖνες ἐχειράνισαν.
- λα'. Οἷα πεπόνθασιν ὑπὸ νεσορίας μακεδονιοί.
- λβ'. Περὶ ἀνασασίαν πρεσβυτέρων, δι' ἧς νεσορίος εἰς τὸ δουλοεῖν καλῶν ἔχθη.
- λγ'. Περὶ τῆς γρομῆς μύσας ἐν τῇ δυσιασηρίῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὑπὸ τῶν
φυγάδων δέλων.
- λδ'. Περὶ τῆς ἐν ἐφέσω τὸ πρότερον κτ' νεσορίας σωμαθροῦ εἰσῆς σιωδῶν.
- λε'. Ὡς μὲν τὴν καθάρσειν νεσορίου, τὸν πρῶτον τῶν βελομένων ἐν θρόνῳ, πρὸς
χειρίζονται τινες τῶν ἐπισκόπων μαξιμιανὸν τῆς κωνσταντίνου πόλεως
ἐπίσκοπον.
- λς'. Παραδείγματι δι' ὧν ὡς δοκεῖ καλῶς κινεῖται ὁ συγγραφεὺς, ἀκάλυτον ἐκ
τῆν ἀπὸ θρόνου εἰς θρόνον μεταθεσιν.
- λζ'. Περὶ σιλβανῆ τῆ ἀπὸ φιλίππε πόλεως εἰς τροάδα μελενεχθῆναι.
- λη'. Περὶ τῶν ἐν κρήνη δαίμων, ὅπως ἐχειράνισαν τῶν κληρικών πολλοί.
- λθ'. Περὶ τῆς γεγονόσης ἐμπροσθεν ἐν τῇ ναυαπανῶν ἐκκλησίας.
- μ'. Ὡς μαξιμιανὸν ἐπίσκοπον διαδέχεται πρὸς κληρῶν.
- μα'. Περὶ πρῶτον ἐπίσκοπον, ὁποῖός τις ἦν.
- μβ'. Ὅτι πολλὴν καλῶς ἀλλεῖ λόγον ὁ συγγραφεὺς περὶ τῆς καλοκαγαθίας ἐκ
σιλεύει θεοδοσίου τῆς νέας.
- μγ'. Ὅποια πεπόνθασιν οἱ βάρβαροι, οἱ τῶν τυράννων Ἰωάννη Συμμαχιστάς.
- μδ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς εὐδοκίαν ἐκ τῆς ἐνδοξίας ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκ τῆς ἐκκλησίας.
- με'. Ὡς ἐπίσκοπος πρῶτον πέπεικε τὸν βασιλέα, τὸν ῥωμαῖον Ἰωάννη μάρτυρα
εἰς κωνσταντίνου πόλιν ἀπὸ τῆς Ἰσθμίας, ἐν τῇ τῶν ἀποστόλων ἐκκλησίας
καταβέβηκε.
- μς'. Περὶ τῆς θανάτου Παύλου, τῆς ναυαπανῶν ἐπισκόπου, ἔπειτα μετ' αὐτὸν χειροτόνησεν
θῆναι μαρκιανῶν.
- μζ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς θεοδοσίον ἐνδοκίαν τὴν ἑαυτῆς γαμήλιον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα
ἔξαπέστειλε.
- μη'. Περὶ θαλασσίαν καίσαρείας καππαδοκίας ἐπίσκοπον.

IN SEPTIMO LIBRO ECCLESIASTICAE
Historiae Socratis Scholastici hac continentur.

- I. Quomodo post obitum Imp. Arcadii, Theodosio ejus filio octo annos nato, themius Praefectus summam Imperii administravit.
- II. De Attico Constantinopolitano Episcopo, quibus moribus fuerit praeditus.
- III. De Theodosio & Agapeto, Synodorum Episcopis.
- IV. De Iudaeo paralytico, qui ab Attico Episcopo in Baptismo sanatus est.
- V. Quomodo Sabbatius Novatianorum Presbyter ex Judaeo, a fidei suae confortibus fecerit.
- VI. De iis qui Arianorum sectae eo tempore praefuerunt.
- VII. Quomodo Cyrillus Theophilo Alexandriae Episcopo successerit.

- VIII. De Marutha Episcopo Mesopotamiæ, & quomodo Christiana religio ab ipso in Perside propagata est.
- IX. Qui tum temporis Antiochiæ & Romæ fuerint Episcopi.
- X. Qualiter Roma eo tempore in Barbarorum potestatem venerit, Alaricho eam vastante.
- XI. De Episcopis urbis Romæ.
- XII. De Chrysantho Novatianorum apud Constantinopolitanos Episcopo.
- XIII. De pugna inter Christianos & Judæos Alexandria facta, & de Cyrilli Episcopi adversus Præfectum Orestem similitate.
- XIV. Quomodo Nitriæ Monachi, Cyrilli causâ Alexandriam ingressi, seditionem contra Præfectum Orestem concitaverunt.
- XV. De Hypatia Philosopha.
- XVI. Quomodo Judæi Christianos iterum aggressi, pœnas dederint.
- XVII. De Paulo Novatianorum Episcopo, & de miraculo quod ab eo perpetratum est, cum impostorem Judæum baptizaret.
- XVIII. Quomodo post obitum Isdigerdis Regis Persarum, ruptum est fœdus inter Romanos & Persas: & commisso certamine, Persæ superati sunt.
- XIX. De Palladio Curfore.
- XX. Quomodo Persæ rursus ingenti prælio victi sunt à Romanis.
- XXI. Quomodo Acacius Episcopus Amidæ, erga captivos Persarum se gesserit.
- XXII. De virtutibus quæ in Theodosio Juniore inerant.
- XXIII. De Joanne qui post obitum Imperatoris Honorii, tyrannidem Romæ arripuit. Et qualiter Deus Theodosii precibus mollitus, eum in manus exercitus Romani tradiderit.
- XXIV. Quomodo post cædem Joannis tyranni, Theodosius Imperator Valentinianum Constantii & Placidia Amitæ suæ filium, Imperatorem Romæ renuntiavit.
- XXV. De Attico, quomodo Ecclesias rexit, & Joannis nomen Ecclesiasticis tabulis inscripserit: Et quod tuam ipsius mortem præciverit.
- XXVI. De Sifinnio qui Attico in Episcopatu Constantinopolitano successit.
- XXVII. De Philippo Presbytero Sideni.
- XXVIII. Quomodo Sifinnius Proculum Cyzici Episcopum ordinavit, quem tamen Cyzizeni suscipere noluerunt.
- XXIX. Quomodo post mortem Sifinnii, Nestorius Antiochiâ accitus, Constantinopolitanum Episcopatum suscepit: statimque qualis esset deprehensus est.
- XXX. Quomodo Theodosii Junioris principatu, Burgundiones Christianam religionem amplexi sunt.
- XXXI. Quibus malis Nestorius Macedonios afflixerit.
- XXXII. De Anastasio Presbytero, à quo Nestorius ad impietatem perductus est.
- XXXIII. De piaculo in ipso Altari majoris Ecclesiæ à servis fugitivis commisso.
- XXXIV. De priore Synodo Ephesi adversus Nestorium congregata.
- XXXV. Quomodo post abdicationem Nestorii, cum quidam Proculum in Episcopali sede collocare voluissent, quidam Episcopi Maximianum Constantinopolitanum Episcopum elegerunt.
- XXXVI. Exempla quibus hic scriptor, ut sibi quidem videtur, adstruit, non esse prohibitam ab uno Episcopatu ad alterum translationem.
- XXXVII. De Silvano, qui Philippopoli translatus est Troadem.
- XXXVIII. Quomodo ex Judæis qui in Creta erant, multi Christianam religionem amplexi sunt.
- XXXIX. De incendio Ecclesiæ Novatianorum.
- XL. Quomodo Proculus Maximiano successerit.
- XLI. De Proculo Episcopo, cujusmodi vir fuerit.
- XLII. Qualiter hic scriptor probitatem Theodosii Junioris pluribus verbis extollit.

- XLIII. Quot & quanta mala passi sunt Barbari, qui Joanni tyranno suppetias tulerant.
- XLIV. Quomodo Valentinianus Junior Eudoxiam Theodosii filiam duxit uxorem.
- XLV. Quomodo Proclus Episcopus Imperatori persuasit, ut Joannis corpus ab extra transferret Constantinopolim, & in Ecclesia Apostolorum deponeret.
- XLVI. De Morte Pauli Novatianorum Episcopi, & de Marciano ejus successore.
- XLVII. Quomodo Imperator Theodosius uxorem suam Eudoxiam misit Hierosolimam.
- XLVIII. De Thalassio Cæsareæ Cappadociæ Episcopo.

SOCRATIS ΣΩΚΡΑΤΟΥ
SCHOLASTICI ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ
ECCLESIASTICÆ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
HISTORIÆ
LIBER VII. BIBLION 7.

CAPUT PRIMUM.

Κεφ. α΄.

Quomodo post obitum Imp. Arcadij, Theodosio ejus filio octo annos nato, Anthemius Praefectus summam imperii administravit.

Ὁ 7 βασιλεὺς ἀρκάδιος τελευταῖος τῆς καταπιπτῆς καὶ θεοδόσιον ἐκτατῆς, ἀνθίμου ὄπάρχου πλάττοντα διοικησέντου.

Mortuo igitur Imperatore Arcadio Calendis Maji, Basilio & Philippo Consulibus, Honorius quidem frater ejus Occidentis partes gubernabat: Orientis vero imperium sub ditione fuit Theodosii Junioris ejus filii, qui tunc temporis octo annos natus erat. Anthemius vero Praefectus Pratorio, summam rerum sub illo administrabat. Erat hic nepos Philippi illius, qui regnante Constancio Paulum Episcopum Ecclesiâ expulerat, & Macedonium ejus loco introduxerat. Idem Constantinopolim magnis undique mœnibus cinxit. Omnium potro sui temporis prudentissimus & habitus est & re vera fuit. Nihil unquam inconsulto gerere solitus: sed de rebus agendis cum plurimis familiarium consultabat: praesertim vero cum Troilo Sophista, qui praeterquam quod illi amicitia conjunctus erat, civilium quoque rerum peritiâ Anthemio par existimabatur. Quam ob causam Troili consilio cuncta propemodum gerbantur.

Τὸ δὴ βασιλεὺς ἀρκάδιος τελευταῖος τῆς πρώτης μετακλίσεως, ὡς καὶ λέγει βίαιος & φιλιππος, ὄντως καὶ μετὰ ἀδελφὸς τὰ ἑσπέρια διείπε μέρη τῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ θεοδόσιῳ ἐκτατῆς τυγχάνουσας τῆς ἐξουσίας ἐπέθηκε ἀνθίμου τὴν διοίκειν ποικίλους τῶν ὅλων ὡς ἐξήκει μὲν ἦν φιλιππος & παύλου τὸν ἐπίσκοπον τῆς κωνσταντίας ἐκβαλόντων τῆς ἐκκλησίας ἀντιστασιαζόντων δὲ μακεδόνων μεγάλα τείχη τῆς κωνσταντίας πόλεως ἐπέβαλε φρουρήματα, ὃ τῷ τότε αὐτοῦ πᾶσι ἐδόκει εἶναι, ὡς ἀδελφὸς ἐπεσπῆναι ἀλλὰ ἀνεκρινέτο πολλοῖς τῶν γνωστῶν τῶν πραγματιῶν, μάλιστα δὲ περὶ τοῦ τῆς ἡμετέρας τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς κωνσταντίας φρουρῆσαι τὰ ἀνθίμου ἐφάρμακον ἦν διὸ σχεδὸν πάντα τῆ συμβουλῆς ἐπέθηκε.